

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1422/2019
30.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ бр. 1231/19 од 20.12.2019.године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К.19/19 од 11.06.2019.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 746/2019 од 11.09.2019.године, у седници већа одржаној дана 30.01.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ бр. 1231/19 од 20.12.2019.године, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару К.19/19 од 11.06.2019.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 746/2019 од 11.09.2019.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару К.19/19 од 11.06.2019.године, на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, окривљена АА ослобођена је оптужбе да је извршила кривично дело примање мита из члана 367. став 2. КЗ, а окривљени ББ и окривљени ВВ ослобођени су оптужбе да су извршили кривично дело давање мита из члана 368. став 2. у вези члана 33. КЗ. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 746/2019 од 11.09.2019.године одбијена је као неоснована жалба Вишег јавног тужиоца у Зајечару и пресуда Вишег суда у Зајечару К.19/19 од 11.06.2019.године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ.бр.1231/19 од 20.12.2019.године, због повреде закона из члана 367. став 2. КЗ у вези члана 112. став 3. тачка 3) КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и утврди да је пресудом Вишег суда у Зајечару К.19/19 од 11.06.2019.године и пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 746/2019 од 11.09.2019.године повређен закон у корист окривљених.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцима окривљених, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Републички јавни тужилац у захтеву наводи да је погрешан став нижестепених судова да окривљена АА нема својство службеног лица и да радње које је предузела нису службене радње, обзиром на одредбу члана 112. став 3. тачка 3) КЗ, одредбу члана 367. став 2. КЗ, решење Републичког геодетског завода и Правилник о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места, на основу којег је утврђен и опис послова за окривљену АА, као и да је погрешан став нижестепених судова да је окривљена АА предузела само фактичке радње и да исте представљају само техничку израду писмена. По ставу Републичког јавног тужиоца, из напред наведених прописа, као и радње извршења описане у оптужном акту вишег јавног тужиоца за АА, Републички јавни тужилац, сматра да јасно произилази да је окривљеној АА као лицу запосленом у Републичком геодетском заводу у Сектору за катастар непокретности-Служба за катастар непокретности ... поверено вршење овлашћења, да иста у оквиру звања самосталног саветника одлучује о правима, обавезама и интересима физичких и правних лица, да сагласно члану 112. став 3. тачка 3) КЗ има својство службеног лица и да је управо у том својству предузела службене радње на које је овлашћена и које су описане у оптужном акту за које је примила поклон у виду новца у износу од 24.000,00 динара, те да се у радњама окривљене АА стичу сви битни елементи кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. КЗ. Такође се у захтеву наводи и да је без значаја околност ко је потписник коначног решења, јер у поступку доношења истог, свако у оквиру своје надлежности предузима одређене радње, те да у супротном, службена лица која учествују у поступку доношења решења никада не би могла бити одговорна. Погрешно оцењујући да окривљена АА нема својство службеног лица и да радње које је предузела нису службене радње, суд је и окривљеног ББ и окривљеног ВВ, по истом основу ослободио оптужбе за кривично дело давања мита из члана 368 став 2 КЗ у вези члана 33КЗ.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 367. став 2. КЗ у вези члана 112. став 3. тачка 3) КЗ. Околности наведене у предметном захтеву Виши јавни тужилац у Зајечару изнео је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези у образложењу пресуде на страни два, став шест и седам и страни три став један и два дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић